

loí üllemä preestri sillaast, Maskust, ja raius temma kõrwa árra. Jesus käskis mõega tuppe pista ja útles: „eks minna sedda farikast pea joma, mis muulle Íssand on annud?”

Joan. XVIII. 12—27.

Wåe-hulk, üllem peálk ja Juda rahwa sullased wótsid Jesuust finni ja siddusid tedda, ja wísid tedda essite Anna jure, kes olli Raiwa ái, kes sel aastal üllem preester olli. Ja sesamma olli nou annud, et se piddi heaks tullema, et üht innimest piddi rahwa eest hukkatama. Anna satis Jesuust Raiwa jure ja kússis temma käest temma júngritte ja temma öppetuste párrast, agga Jesus wastas ja útles: „mis sa mult kússid? Kússi neilt, kes on kuulnud, mis ma ollen rákinud!”

Siin se olli ka, kus Petrus Jesuust 3 korda árrasalgas.

Joan. XVIII. 28—40.

Raiwa jurest widi Jesuust kohto kotta Pilatusse jure, ja sesamma kússis rahwa käest: „mis teile on kaebamist selle innimesse peále?”

nemmad agga ei sanud muud vastada, kui sedda: „Kui sesinnane ei olleks kürjateggia, siis meie ei olleks tedda sinnule árraannud!” Siis útles Pilatus: „wótke teie tedda, ja moistke omma kässö-öppetusse járrel temma peále kohhut”; agga Juda rahwas útles: „meil ep olle lubba, feddagi árratappa. Pilatus wóttis siis mónda asja Jesusse käest kússida ja útles wimaks: minna ei leia ühtege siinud temmast, agga sowis vågga, tedda rahwa käest lahti sada, ja útles sellepárrast rahwa wasto: „teil on se wiis, et ma ühhe teile lahti lassen Pasa pühhal, tahhate teie, et ma teile Juda rahwa funninga (Jesuust) lahti lassen? agga rahwas kissendas: „mitte tedda, waid Parrabas, kes olli rõwel!”

Joan. XIX. 1—16.

„Siis wóttis Pilatus Jesuust, ja pefsis tedda piitsaga” (mitte wihha párrast, waid temma lotis, et rahwas piddi temma peále hallastama), agga nemmad ei hallastand, waid pilkasid ja naersid tedda, punnusid krooni